

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 17Csp/22/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619200969
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gabrielová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6619200969.2

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Andreou Gabrielovou v spore žalobcu Profi Credit Slovakia s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava 26, IČO: 35 792752, zast. advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o. so sídlom Kubányiho 16, Bratislava proti žalovanému D. B., M.. XX.XX.XXXX, Q. D. XXX, štátny občan SR v konaní o zaplatenie 201,48 eura s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 73,32 eura s 0,4 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 73,32 eura od 06.06.2016 do zaplatenia v lehote 3-och dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalovaný nemá od žalobcu nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 25.02.2019 sa domáhal vydania rozhodnutia, ktorým žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie čiastky 201,48 eura s príslušenstvom. Ako dôvod uviedol, že so žalovaným uzatvoril dňa 23.10.2014 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 300,- eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 9,48 eura s termínom splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Na základe žiadosti žalovaného sa žalobca so žalovaným dohodli na odklade splátok č. 8, 9, 10 pôžičky a tieto sa žalovaný zaviazal splatiť, ako splátku č. 43, 44, 45. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou splátky č. 8 o viac, ako tri mesiace a to napriek predchádzajúcemu upozorneniu došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanému doručené dňa 19.05.2016. K uplatneniu sankcie straty výhody splátok došlo dňa 05.06.2016, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Nakoľko tak žalovaný nespravil, je od nasledujúceho dňa v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatnené na základe vyššie uvedených skutočností a predstavuje sumu 201,48 eura. Žalovaný do dnešného dňa zaplatil len sumu 196,68 eura. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok a následne aj celej zosplatnenej sumy, žalobcovi vznikol ďalej nárok na zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne zo sumy 201,48 eura od 05.06.2016. Popri nároku na zmluvnú pokutu zo súm omeškania splátok si uplatňujú aj úrok z omeškania vo výške 0,4% p. a. zo sumy nesplatennej istiny úveru a úrokov od 05.06.2016 do zaplatenia. Pokiaľ úrok z omeškania, zmluvná pokuta za omeškania žalovaného zo splácaním úveru spolu dosiahnu sumu poskytnutého úveru 300,- eur, žalobca odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy uplatňuje len 5,0 % ročný úrok z omeškania zo sumy 201,48 eura do zaplatenia. Žalobca zaslal žalovanému viacero písomných upomienok spolu s pokusom o zmier pred začatím rozhodcovského konania. Žalovaný nereagoval na výzvy žalobcu. Okrem písomných upomienok bol žalovaný opakovane vyzvaný na splnenie jeho povinností a to formou krátkych textových SMS správ. Napriek tomu nedošlo k splneniu jeho záväzkov.

2. Žalobca súdu zaslal 18.07.2019 vyjadrenie, v ktorom uviedol, že zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen na listine označenej, ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle čl. 13 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RU (čl. 7 ods. 7.1, písm. g) zmluvných dojednaní). Z ustanovenia čl. 4 ods. 4 .5 Zmluvných dojednaní vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto zmluvou o RU. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úver dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Termín konečnej splatnosti vyplýva z oznámenia o schválení úver zaslanom dlžníkovi. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Zmluva o revolvingovom úvere obsahuje určenie termínu konečnej splatnosti viacerými spôsobmi a to určenie podľa dátumu splatnosti v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok a spôsobom vyplývajúcim z čl. 4 ods. 4.5 Zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Účelom právnej úpravy uvádzania splátky v spotrebiteľskej zmluve je to, aby bol spotrebiteľ informovaný o svojej povinnosti. Ak by zákonodarca sledoval, že zmluva má obsahovať rozpis splátky na čas istiny, úrok a vo vzťahu ku každej zložke, by bolo nutné uvádzať termín splatnosti, či počet splátok, potom zákonná úprava práva spotrebiteľa vyžadovať si tzv. amortizačnú tabuľku by teda nemala žiadny význam. Keďže táto amortizačná tabuľka by už bola súčasťou zmluvy, to znamená, že zákonodarca by zbytočne konštruoval právo spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku, aby tá už musela byť uvedená v zmluve. Pri zachovaní princípu racionality zákonodarcu je preto na mieste tvrdiť, že zákonodarca neuvažoval nad tým, aby právo na amortizačnú tabuľku konštruoval duplicitne. Z uvedeného vyplýva, že už pri konflikte dvoch výkladových metód treba vychádzať z takého princípu, ktorý umožňuje obidve metódy rešpektovať. Uvádzanie náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák.č. 129/2010 Z.z. platí pre všetky úvery bez ohľadu na to, či je splácanie anuitné, alebo lineárne. Je však sotva predstaviteľné, ako užitočné a v záujme spotrebiteľa by bolo, aby sa v zmluve pri úvere s tzv. anuitnou splátkou uvádzalo x počet splátok s rozdelením na časť istina a úrok a toto rozdelenie bude pre každú splátku iné. Je pomerne obtiažne zistiť, aký význam by malo uvádzanie rozpisu splátky pri takomto type úveru, ak je zo zmluvy jasné, že splátkou sa spláca len úrok.

3. Uznesením č.k. 17Csp/22/2019-42 zo dňa 11. 07.2019 súd vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe. Žalovaný ostal nečinný.

4. Pri doručovaní písomností súd žalovanému postupoval v zmysle § 106 CSP.

5. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania na základe listinných dôkazov predložených žalobcom v súlade s ustanovením § 297, písm. b) CSP podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak kde o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

6. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku, aj elektronickými prostriedkami.

7. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na tabuli tunajšieho súdu a na webovej stránke súdu dňa 13.08.2019 a zvesené dňa 29.08.2019.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené súd na prejednanie sporu nenariadil pojednávanie a vo veci rozsudok verejne vyhlásil.

9. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom - pokusom o zmier pred začatím súdneho konania, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, doručenkami, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia s.r.o. .

10. Žalobca, ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa XX.XX.XXXX zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXX, ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 300,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 42 mesačných splátkach vrátane úrokov vo výške 9,48 eura pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 18,03 % s tým, že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola vo výške 428,16 eura. Poplatok za poskytnutie úveru bol dojednaný vo výške 30,- eur, ročná percentuálna miera nákladov úveru bola uvedená jednak v časti 5. a to , ako predpokladaná RPMN za úver vo výške 26,12 % a v časti 6. ako RPMN za úver vo výške 25,67 %. Priemerná RPMN za úver bola uvedená vo výške 44,06 %.

11. Pokusom o zmier zo dňa 09.06.2016 oznámil žalobca žalovanému, že sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru a v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 05.06.2016, kedy bol povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru vo výške 201,48 eura.

11. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohládávka) dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť plniť záväzok.

12. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj so spôsobenej škody z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

13. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa veriteľ zaväzuje, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytnutie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

16. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov, je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úveru, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než je prípustné podľa zákona, alebo na základe zákona je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

17. Podľa § 1 ods. 2 Zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu 23.10.2014 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 2, písm a) Zák.č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 9 ods. 1 Zák.č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa ods. 2 v zmluve o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu predávajúceho na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúceho jeho čerpanie
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

21. Podľa § 11 ods. 1 , písm. a), b) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, písm. a) až k), r) a y) .

22. Podľa § 52 ods. 1 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako i všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto zákona sú neplatné.

24. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

26. Podľa ods. 3 ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa ods. 5 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28 . Podľa ods. 9, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej, ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

30. Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

31. Podľa ods. 2 právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný.

32. Podľa § 44 ods. 1 OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

33. Podľa ods. 2 prijatie návrhu ktoré obsahuje nedostatky, výhrady, obmedzenie alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmeny, inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

34. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednanú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

37. Podľa ods. 2 zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

38. Právny vzťah založený úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. S poukazom na vyššie uvedené a vchádzajúc zo zásady *lex specialis derogat legi generali* podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zák.č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

39. Žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2, písm. d) ZoSÚ. Na základe uzatvorenej zmluvy žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť mu poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) Zák. o spotrebiteľských úveroch musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pristupujúci ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Citovaný zákon je predpisom verejného práva, ktorý ustanovuje práva a povinnosti veriteľa a zároveň následky ich porušenia. Vo vyššie citovanom § 9 ods. 2 zákon stanovuje povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vrátane údajov o termíne, konečnej splatnosti úveru. Zmluva o úvere neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a lehota splatnosti je určená iba určením počtu splátok, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. K údaju uvedenému v oznámení o schválení úveru - dátum splatnosti poslednej splátky, ktoré je v zmysle zmluvných dojednaní súčasťou zmluvy o úvere, súd uvádza, že zákon stanovuje, že tento údaj má byť súčasťou zmluvy. Musí byť teda prijatý oboma zmluvnými stranami, čo v danom prípade nebolo splnené. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere je možné uzatvoriť iba v písomnej forme a preto sa vyžadovalo, nakoľko žiadosť podpísaná spotrebiteľom neobsahovala údaj o konečnej splatnosti, aby došlo zo strany spotrebiteľa k podpísaniu - prijatiu aspoň oznámenia o schválení úveru. Totiž oznámenie nemohlo byť a ani nebolo súčasťou zmluvy spolu s údajom o konečnej splatnosti úveru, nakoľko v čase keď spotrebiteľ podpisoval žiadosť o poskytnutie úveru mu ešte nebol známy obsah oznámenia o schválení úveru, keď ho žalovaný mal doručiť spotrebiteľovi, až po schválení jeho žiadosti. Až následnou písomnou akceptáciou tohto oznámenia spolu s údajom o konečnej splatnosti, ktorý pritom dostatočne nahradzuje údaj splatnosti poslednej splátky by bolo možné mať za to, že strany sa dojednali na údaj o konečnej splatnosti (§43c ods. 2, § 46 ods. 2 OZ). Nakoľko však nedošlo k akceptácii tohto oznámenia v písomnej forme, nemožno mať za to, že zmluvy tento údaj obsahujú. Ak by aj došlo ku konkludentnej akceptácii tohto termínu konečnej splatnosti, nebola by dodržaná písomná forma zmluvy o úvere, z čoho dôsledku by bol úver tak isto bezúročný a bez poplatkov (§46 ods. 2 OZ). Nie je postačujúce, že si dlžník - spotrebiteľ dokáže uvedený termín odvodiť od iných v zmluve uvedených údajov a to od počtu splátok, keďže takýto údaj má byť uvedený konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom. Zmyslom vyššie citovaného zákonného ustanovenia je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru.

40. Predmetná zmluva o úvere neobsahovala v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2, písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch základnú náležitosť a to, celkovú výšku úveru, nakoľko celková výška úveru bola 270,- eur a nie 300,- eur. V prípade veci samej dostal žalovaný do dispozície nie sumu 300,- eur, ale len 270,- eur t.j. sumu po odstránení poplatku za poskytnutie úveru v sume 30,- eur. Uvedený výklad tohto pojmu podal Súdny dvor EÚ v rozsudku C-377/14, ktorý vysvetľoval pojem celková výška úveru v smernici, ktorá sa transponovala do zák.č. 129/2010 Z.z. . V zmysle tohto rozsudku sa celkovou výškou úveru myslí suma , ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy ktoré si poskytovateľ úveru určuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.

41. V zmluve tiež chýba náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2, písm., c) Zákona o spotrebiteľských úveroch a to adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ak by sa i požadovaný údaj uvádzal v zmluvných podmienkach, uvedené by nepostačovalo pretože z dôvodu, že ide o náležitosť zmluvy vyžadovanú zákonom, uvedený údaj musí byť uvedený zreteľne a výslovne v rámci ustanovení zmluvy, kde uvedený nie je.

42. Ďalej zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2, písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože táto je v časti 5. uvedená iba ako predpokladaná. Nedošlo pritom k prijatiu návrhu žalovaného na uzatvorenie zmluvy s týmto údajom o RPMN v zmysle § 44 ods. 2 OZ, keďže iná výška RPMN je uvedená v časti 6. údaj o schválení spotrebiteľskom úvere revolvingového typu. Uvedené schválenie však žalovaný neprijal písomnou formou, preto ho nemožno považovať za písomnou formou uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z uvedených dôvodov považoval súd údaj o RPMN za v zmluve neuvedený.

43. V súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie C-42/15 treba uviesť, že Súdny dvor rozhodol, že sankcie za neuvedenie niektorých náležitostí uvádzaných v smernici o spotrebiteľských úveroch musia byť primerané, teda že nie každé neuvedenie údajov v zmluve o úvere má viesť k bezúročnosti a bezpoplatkovosti tejto zmluvy. V prípade, ak zákon, ktorý takúto smernicu transponoval nespĺňa takúto požiadavku je potrebné s ohľadom na to, že do vnútroštátneho práva prevzala smernica už nemôže mať priamy účinok, sa pokúsil vyložiť zákon (vnútroštátne právo) v súlade s touto smernicou t.j. vykladať zákon eurokonformne. Avšak eurokonformný výklad nie je neobmedzený. Medzou eurokonformného výkladu je rešpekt k všeobecným právnym zásadám ,ktoré nemôžu eurokonformný výklad porušovať; súd aplikujúci právo sa nemôže uchýliť k eurokonformnému výkladu, ktorý by bol contra legem (rozsudok Súdneho dvora C-268/06 bod 100 a rozhodnutia v bode uvedené). V danej veci zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti vyžadoval uvedenie aj termínu konečnej splatnosti úveru, pričom žiadnym výkladom, ktorý by bol contra legem t.j. proti samotnému zneniu zákona, by bolo možné nepovažovať úver za bezúročný a bez poplatkov, čo nie je prípustné, nakoľko by to bolo v rozpore s jasným, zrozumiteľným znením zákona a tým pádom v rozpore s požiadavkou právnej istoty.

44. Vzhľadom k tomu, že zmluvy o úvere zo dňa 23.10.2014 neobsahujú povinné údaje podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a to písm. c), f) , g) a k) súd považuje predmetný úver v zmysle § 11 ods. 1, písm. b) citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca, ako veriteľ nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatku za poskytnutie úveru, ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie skutočne poskytnutej sumy z úveru vo výške 270,- eur po odrátaní plnenia zo strany žalovaného vo výške 196,68 eura. Keďže žalovaný peňažný záväzok včas a riadne nespĺnil vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného popri plnení istiny vo výške 73,32 eura i úrok z omeškania, nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. K zosplateniu úveru došlo dňa 05.06.2016, žalovaný sa tak dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru t.j. odo dňa 06.06.2016. S poukazom na vyššie uvedené žalobca si nesprávne uplatnil úrok z omeškania od 05.06.2016, preto mu ho súd od tohto dátumu nepriznal. Vychádzajúc z uvedeného by mal žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda od 06.06.2016. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka žalobcu len o zaplatenie sumy 73,32 eura, bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania len z tejto sumy. Žalovaný sa dostal do omeškania dňa 06.06.2016, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,00%. Žalobca by tak mal popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00% (5+0,00%) ročne zo sumy 73,32 eura od 06.06.2016 do

zaplatenia. Keďže si však žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 0,4% ročne, pričom súd nemôže prekročiť žalobu, priznal mu úrok z omeškania v požadovanej t.j. v nižšej výške.

45. Súd neprizná žalobcovi nárok na ním uplatnenú zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne z dlžnej sumy. Súd poukazuje na to, že vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nemohol žalobcovi vzniknúť nárok ani na túto zmluvnú pokutu, ktorá predstavuje dojednanie o osobitnej forme poplatku pre prípad omeškania žalovaného, ktorý nevyplýva priamo zo zákona. Okrem toho je podľa názoru súdu dojednanie o tejto zmluvnej pokute (čl. 8 ods. 8.1 zmluvy) neplatné podľa § 39 OZ aj pre jeho rozpor so zákonom, nakoľko obchádza ustanovenie § 517 ods. 2 OZ, ktoré je kogentným ustanovením presne vymedzujúcim maximálnu výšku úroku z omeškania, ktorú si žalobca v súvislosti s omeškaním dlžníka môže uplatniť. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/58/1998 zo dňa 27.10.1998, podľa ktorého z povahy ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vyplýva, že kogentne je stanovená iba horná hranica úrokov z omeškania, ktoré prekročenie nie je prípustné. Veriteľ peňažnej pohľadávky môže od dlžníka, ktorý je v omeškani s plnením peňažného dlhu uplatniť úroky z omeškania aj v menšom rozsahu, než ustanovuje citovaný právny predpis.

46. Zmluvná pokuta, ktorú žalobca požaduje nebola individuálne dojednaná, ale bola žalobcom uvedená v rámci formulárovej zmluvy, ktorej obsah žalovaný nemohol ovplyvniť. Dojednanie o zmluvnej pokute súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 53 ods. 1 OZ a preto neplatnú podľa § 53 ods. 5 OZ. Jej neprijateľnosť vyplýva zo skutočností, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného, ako spotrebiteľa. K tomuto záveru dospel súd s ohľadom na skutočnosť, že predmetná zmluva obsahuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty jednostranne iba v neprospech žalovaného (spotrebiteľa) pre prípad porušenia jeho zmluvných povinností, pričom pre prípad porušenia zmluvných povinností zo strany dodávateľa neexistuje v zmluve žiadna sankcia v podobe zmluvnej pokuty v prospech spotrebiteľa. Spotrebiteľské zmluvy pritom nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda neprijateľné zmluvné podmienky pod sankciou absolútnej neplatnosti. Súd preto žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ako aj z dôvodu bezpoplatkovosti úveru zamietol.

47. V časti uplatneného úroku z omeškania 5,0% ročne z istiny, ktorý žalobca žiadal priznať potom, čo by úrok z omeškania a zmluvná pokuta dosiahli sumu 300,- eur, súd žalobe nevyhovel, pretože reálne (pri nároku len na úrok z omeškania, lebo len tento bol uznaný za dôvodný) by táto suma nastala až po dlhých rokoch, ak by za celé obdobie žalovaný nezaplatil žiadnu čiastku z istiny. S poukazom na uvedené mal súd za to, že žalobcom požadované plnenie je vzhľadom na priemernú dĺžku života človeka plnením nemožným (§37 ods. 2 OZ) a preto súd v tejto časti žalobou uplatnený nárok zamietol.

48. Žalobca si v konaní tiež uplatnil nárok na zaplatenie sumy 34,20 eura predstavujúc náhradu nákladov spojených s mimosúdny uplatnením pohľadávky predstavujúcim náhradu za úkon právnej služby, pokus o zmier, ktorý mal byť zo strany žalobcu zaslaný žalovanému. Súd konštatuje, že svojou povahou ide o trovy konania, ktoré však môžu byť priznané až za úkony, ktoré vzniknú po podaní žaloby. Navyac nebolo preukázané, že advokátska kancelária, ktorá výzvu vyhotovila bola na tento úkon splnomocnená žalobcom. Okrem toho v konaní nebol preukázaný ani vznik takéhoto nákladu, keďže nebolo preukázané, že by bola výzva skutočne odoslaná a zároveň, že by žalobcovi bola vystavená faktúra za tento konkrétny úkon, ktorú by aj žalobca uhradil. Pretože, súd nemal preukázaný vznik takéhoto príslušenstva pohľadávky, žalobu v tejto časti zamietol. Nad rámec súd uvádza, že v prípade uvedenej výzvy ide o výzvu, ktorá je realizovaná hromadne, ktorá však vo svojej podstate nemá charakter úkonu právnej služby, ale ide o výzvu na plnenie, ktorú si mohol žalobca vyhotoviť sám.

49. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval žalobu za dôvodnú v časti zaplatenia sumy 73,32 eura s úrokom z omeškania vo výške 0,4% ročne zo sumy 73,32 eura od 06.06.2016 do zaplatenia a preto v tejto časti žalobe vyhovel a vo zvyšku žalobu, ako nedôvodnú zamietol.

50. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 CSP. Žalobca bol v konaní čiastočne úspešný, žalovaný ktorý bol vo väčšej miere úspešný si právo na náhradu trov konania neuplatnil. Zo spisu vyplýva, že mu žiadne trovy konania nevznikli, preto súd o trovách konania rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.